

стадо, Стадо вѣртатъ, стадо блее, Никакъ нема да киниса. *М. 204. (Кюсем-отъ)* Що ми вѣртеше стадо-то За двана'есетъ овчаре. *ib. 205.* Въ наша-та горна махала Скоро ꙗ чума вѣртела, Сите си моми измрели. *ib. 442.* 4) задерживаю: Немой многу не вѣрти нѣ, Мие многу не сакаме Петъ хиляди и петъ аспри. *М. 578.* 5) возвращаю, отсылаю: Кой ке пѣтъ ке поминитъ, Вратете го, да го вратиме, Ужина да му да'име. *М. 655.* Тая пакъ си не дотѣрли: „Вратете сѣ грешни души!“ *ib. 44.* Всякой го трѣсилъ за да ся допытва до него и да му иска помощъ, а той никого не врьщаль съ праздни рѣцѣ. *Л. Д. 1873 р. 209.* Нѣ молижъ вы да ви ся не види криво, ако ви врьщамъ парыты. *ib. 243.* Бахчис. фонтанъ е плодъ отъ угодны въспоминанія, что си былъ донесълъ (*Пушкинъ*) съ себе на врьщаніе отъ Кѣрмѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 56.* Тя зарѣза и врьнѣ поканы-ты на най-отличны момцы та убѣгнѣ съ Мазепѣ,кой-то си отбра за мажъ. *ib. р. 58.* Врьтѣ са 1) *кружусь, верчусь, мучу*: Глава-та ми ся врьти (*Голова кружится*). *Р. 55.* Гълъбы-тѣ врьтѣхъ ся на въздух-атъ (*кружились по воздуху*). *ib. 180.* Па има еще и такывы, кои-то ся врьтѣтъ насѣмъ на татѣкъ. *Л. Д. 1869 р. 167—168.* Такъвъ стлѣбъ вихрушка ся врьти или все на едно мѣсто на около или врьтешкомъ врьви та си простира надалечъ. *ib. 1871 р. 96.* Врьти му ся да блюва. *ib. 140.* Свиначе бѣгало и ся врьтѣло изъ двора—*Гн. 283.* 2) Врьти му се въ главата му *онъ помышлялся*. Умѣтъ му се вѣрти (*Der Kerl ist unsinnig*). *Рш. 18.* Азъ трѣба да ва оставя съ тѣзи Госпожа, на която се вѣрти въ главата. *Э. Г. 76.* 3) возвращаюсъ: Стыдно ж' отъ Русіѣ побѣдени Села горили, грады робили, Звѣри сѣ врьщали разярени, Гитѣвъ си сѣ отъ Българи вадили! *Гн. 108.*—И си врьщатъ у момѣ-та. *Ч. 35.* 4) ѣду: Ето натамъ колата се врьщатъ въ градътъ (*Dort führt der Wagen langsam nach der Stadt zurück*). *Э. Г. 48.* 5) вращаюсъ, дѣйствую: Тая хайдутска дружина ся врьтѣла покрай рѣкѣ Волгѣ. *Л. Д. 1875 р. 56.* *Ср. подъ с.* талимъ, пѣприще, около.

Врьхаре с. мн. овершѣе, хворостъ: До тога щемъ да остаямы тѣлесно като врьхаре и бабереци, а душевно прости и неврядни, — „ни за въ тыквы“. *Л. Д. 1869 р. 109.* Тропища-та покрыхъ съ врьхаре (*ср. подъ с.* клопка) *РС. 86.* Рѣшихъ ся да имъ струпамъ колкото по-скоро една колибѣжъ покрита съ врьхари. *ib. 132.*

Врьхелъ с. м. побрякушка, украшеніе: Гривны, врахелы, обичи, пѣхты, пѣрстены. *Ч. 71.* Въ сыта-та има чисто брашно, орѣхы, врахели и годежныи-тѣ пѣрстень. *ib. 78.* На вторѣ-тѣ синіѣ тургаты: момія съ ченгелы, врахелы. *ib. 81.* Прости и набожни Българи уби-